

Stanowisko

Rady Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu z dnia 03. stycznia 2011 roku w sprawie dalszych działań związanych z realizacją uchwały nr 28/2010/V KRL-W z dnia 09. grudnia 2010 roku

Na podstawie art. 10 ust. 1, pkt. 3, ust. 2 pkt. 3 i 10 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2009 r. Nr 93, poz.767 z późn. zm) oraz w związku z uchwałą Nr 28/2010/V Krajowej Rady Lekarsko - Weterynaryjnej z dnia 9 grudnia 2010 r. w sprawie odstąpienia lekarzy weterynarii od podpisywania umów z tytułu wyznaczenia przez powiatowego lekarza weterynarii, w związku z publicznymi wypowiedziami Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz decyzją Rady Ministrów z dnia 30.12.2010 r., tj. przed zakończeniem negocjacji, Rada Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej wyraża następujące stanowisko:

I. Podejmując dalsze decyzje KRL-W powinna podjąć uchwałę o zaostreniu protestu poprzez wypowiedzenie przez wyznaczonych lekarzy weterynarii umów zawartych na 2011 rok, pozostawiając okres wypowiedzenia (najwyżej 30 dni) jako czas na rozmowy ze stroną rządową.

II. KRL-W powinna wprowadzić do zakresu negocjacji następujące zagadnienia:

1. Waloryzacja i urealnienie płac w Inspekcji Weterynaryjnej w trybie natychmiastowym.
2. Konstrukcja cenników w oparciu o wymagania art. 27 Rozporządzenia 882/2004 i kalkulacje czynności urzędowych za pozostałe czynności
3. Objęcie kompleksowym nadzorem „łańcucha pokarmowego” poprzez wprowadzenie obowiązku podpisania umów z lekarzami weterynarii przez właścicieli gospodarstw wprowadzających zwierzęta do obrotu.
4. Wprowadzenie w ślad za obowiązkiem określonym w punkcie 3 świadectw dotyczących łańcucha pokarmowego wraz z określeniem statusu epizootycznego i wynikiem badania klinicznego, obowiązkowego przy każdym przemieszczeniu zwierząt.
5. Odstąpienie od innych form certyfikacji w obrocie zwierzętami poza świadectwami TRACES wymaganymi w handlu i eksporcie
6. W stanowisku negocjacyjnym przyjęcie harmonogramu i zasad wyjścia Inspekcji Weterynaryjnej ze struktur resortu producenckiego jakim jest Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi w celu zapewnienia właściwego poziomu bezpieczeństwa żywności, pasz i produktów pochodzenia zwierzęcego oraz zdrowia i ochrony zwierząt, w sposób bezstronny, mając na uwadze dobro nadrzędne konsumenta ponad dobro producenta.
7. Wystąpić z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego o orzeczenie niezgodności z Konstytucją RP zapisów art.18 Ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej
8. W ślad za podjęciem uchwały o zaostreniu protestu, z chwilą upływu okresów wypowiedzenia umów zawartych z wyznaczonymi lekarzami weterynarii, zobowiązać powiatowych lekarzy weterynarii i ich zastępców do oddania się do dyspozycji wojewódzkich lekarzy weterynarii w związku z brakiem możliwości realizacji zadań ustawowych (brak możliwości urzędowego badania zwierząt rzeźnych, badań monitoringowych, realizacji programów zwalczania , kontroli zgodności).

III. Uzasadnienie stanowiska

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi mówiąc o tym że „prywatna praktyka dokonuje rokoszu, ogłasza jakiś protest i przeciwstawia się dotychczasowym umowom” wykazuje brak wiedzy merytorycznej o zadaniach i organizacji podległej jego resortowi Inspekcji oraz zrozumienia zaistniałej sytuacji, którą osobiście sprowokował.

Protest, będący działaniem wynikającym z podjętej przez KRL-W uchwały nr 28/2010/VI z dnia 9 grudnia 2010 r., jest reakcją całej korporacji zawodowej na świadome ograniczenie przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, możliwości zapewnienia w sposób ciągły i spójny urzędowego nadzoru nad bezpieczeństwem żywności, pasz, produktów pochodzenia zwierzęcego oraz zdrowia i ochrony zwierząt a w ten sposób realizacji zadań Inspekcji Weterynaryjnej, wynikających ze zobowiązań ustawowych i gwarancji wprowadzonych w tym obszarze przez Państwo Polskie wobec pozostałych Państw Członkowskich.

Już w założeniach ustawowych tworzona Inspekcja Weterynaryjna, w zakładanym kształcie i obsadzie etatowej, nie była w stanie wykonać wszystkich zadań. W związku z tym zaistniała konieczność wsparcia jej działań przez lekarzy wolnej praktyki w formie wyznaczania do wykonywania czynności urzędowych w imieniu powiatowego lekarza weterynarii, co zostało uprawomocnione w formie stosownego przepisu ustawowego.

Mechanizm ten sprawdził się od momentu jego uruchomienia, zapewniając realizację wszystkich zadań Inspekcji weterynaryjnej.

Na przestrzeni lat 2004 – 2010, to jest od momentu powstania IW w obecnej strukturze, działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi jednoznacznie wskazywały na promowanie działań związanych z ograniczeniem obciążeń finansowych rolnictwa i przemysłu rolno-spożywczego przy równoczesnym ograniczaniu przedsięwzięć zwiększających bezpieczeństwo żywności, pasz i produktów pochodzenia zwierzęcego oraz zdrowia i ochrony zwierząt w kontekście bezpieczeństwa zdrowia publicznego. Z zapisów ustawowych zniknął obowiązek podpisywania umów z lekarzami weterynarii, na obsługę gospodarstw utrzymujących zwierzęta, co miało zabezpieczyć konsumenta przed niekontrolowanym wprowadzaniem do żywienia zwierząt lub do tkanek zwierzęcych w trakcie leczenia, substancji niedozwolonych lub środków leczniczych dla których określone zostały okresy karencji. Skutkiem braku tej regulacji jest pozbawienie kontroli stosowania tych substancji, które może być przyczyną realnego zagrożenia dla konsumenta, o czym najlepiej świadczy fakt importu do Polski w 2010 roku minimum 200 ton metronidazolu (lek przeciwpierwotniaczy zakazany do stosowania w Polsce), wprowadzonego w polski obszar celny jako „dodatek do farb”. Wprowadzenie obowiązku i przekazywanie informacji dotyczącej łańcucha żywnościowego dla zwierząt kierowanych do uboju powierzono producentom, gdzie w większości państw członkowskich jest to gwarancja udzielana przez lekarza weterynarii, sprawującego bezpośredni nadzór nad gospodarstwem, wydawana w formie świadectwa urzędowego. Brak waloryzacji i urealnienia płac w Inspekcji Weterynaryjnej doprowadził do sytuacji, w której średnia płaca jest znacząco niższa niż w przemyśle a skutkiem tego stanu rzeczy jest bardzo wysoka rotacja i trudności z naborem na stanowiska merytoryczne. Przykładem jest analiza przeprowadzona dla stanowiska inspektora weterynaryjnego ds. pasz i produktów pochodzenia zwierzęcego, na którym 70% zatrudnionych nie posiada stażu pracy dłuższego niż 1 rok. Dodatkowym negatywnym skutkiem niskich płac w Inspekcji Weterynaryjnej, które powodują niskie zainteresowanie lekarzy weterynarii tą formą wykonywania zawodu, jest konieczność zatrudniania osób reprezentujących inne zawody. W efekcie doprowadza to do sytuacji, w której Inspekcja Weterynaryjna przy realizacji ustawowych zadań wymagających kwalifikacji lekarza weterynarii, w jeszcze większym stopniu jest niesamodzielna i uzależniona od pomocy osób wykonujących czynności urzędowe z wyznaczenia.

Brak waloryzacji cenników jak również ostatnie działania mające je obniżyć, wskazuje na elementarny brak wiedzy na temat zakresu działań urzędowego lekarza. Proponowane regulacje cennikowe w żadnej mierze nie uwzględniają nakładu pracy związanego z dotarciem do gospodarstwa, badaniem klinicznym, kontrolą prawidłowości identyfikacji zwierząt, kwalifikacji i

przygotowania środka transportu do przewozu zwierząt, kontrolą dokumentacji i wystawieniem świadectwa.

Pomimo obowiązku prawnego określonego w art. 27 Rozporządzenia (WE) 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 roku, Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi do dziś nie przyjął stawek minimalnych wynikających z zapisów załącznika IV do wyżej cytowanego Rozporządzenia jako bazy do konstruowania cenników, jak również nie przedstawił żadnej innej kalkulacji służącej jako podstawę do określenia stawek za czynności urzędowe.

Należy również zwrócić uwagę, że sugerowane przez stronę ministerialną możliwości rozwiązania problemu z wykorzystaniem zapisów art. 18 Ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej nie mogą być brane pod uwagę ze względu na czasowy charakter tego typu rozwiązań (do 3 miesięcy), ograniczenia ustawowe dotyczące możliwości powoływania do wykonywania czynności lekarzy weterynarii oraz jak również konieczność wcześniejszego zabezpieczenia w środki budżetowe powiatowych lekarzy weterynarii, którzy nie mogą ich wykorzystać bez pokrycia finansowego w planie finansowym inspektoratu. Należy również wskazać fakt braku zgodności zapisów art. 18 z Konstytucją RP. Dodatkowo należy wykazać straty budżetu państwa związane z utratą certyfikatu akredytacji badań w kierunku włośni w laboratoriach, gdy będą je wykonywali lekarze weterynarii nieuprawnieni do badań w ramach funkcjonującego systemu zarządzania.

IV. Rada Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej zobowiązuje Członka Rady Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej – Prezesa DIL-Wet. Jana Dorobka do zaprezentowania Stanowiska Rady DIL-Wet. na posiedzeniu KRL-W w dniu 4 stycznia 2011 roku.

Sekretarz Rady Dolnośląskiej

Prezes Rady Dolnośląskiej

Izby Lekarsko-Weterynaryjnej

Izby Lekarsko-Weterynaryjnej

lek. wet. Małgorzata Sitnik

lek. wet. Jan Dorobek

Do wiadomości:

1. Premier Rządu RP Pan Donald Tusk
2. Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi
3. Wojewoda Dolnośląski
4. Marszałek Województwa Dolnośląskiego
5. Członkowie Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej - wszyscy
6. Główny Lekarz Weterynarii
7. Wojewódzcy Lekarze Weterynarii - wszyscy
8. Powiatowi Lekarze Weterynarii - z województwa dolnośląskiego
9. Izby Lekarsko-Weterynaryjne - wszystkie
10. Dolnośląska Izba Rolnicza